

[Hauge.]

er Arbejdet paa Indlemmelsen af Odense St. Hans Landdistrikt i Odense faktisk standstøt igen.

Jeg vover at paastaa, at det er en uretfærdig Behandling, man saaledes har givet en Befolkning, der i enhver Henseende har opfyldt de Krav, som Loven foreskriver: alle Afstemninger er foretaget, Kommissionen har begyndt sit Arbejde, der er intet som helst i Loven, der udelukker Indlemmelsen, og der er faktisk heller ikke virkelig saglige Grunde, hverken for at ændre Loven eller for at hindre Indlemmelsen, tværtimod.

Det af den højtærede Indenrigsminister i Landstinget forelagte Lovforslag havde en Forløber, og det er vel nok denne Forløber, der har været den egentlige Aarsag til, at Ministeren er gaaet til dette, synes jeg, opsigtsvækkende Skridt at forelægge et Forslag om at ændre Loven, saaledes at Ændringen faar tilbagevirkende Kraft.

Der blev i Rigsdagssamlingen 1925—26 indbragt et privat Lovforslag her i Folketinget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var Ordfører for Forslagsstillerne. Lovforslaget gik bl. a. ud paa, at Købstadkommunen kunde forhindre Indlemmelsen af Landdistriktet. Det blev ikke længere en Administrationssag, efter at Landdistriktet havde opfyldt, hvad Loven foreskrev, men det hele vilde være afhængigt af, at der var $\frac{3}{4}$ Majoritet for Indlemmelsen i den paagældende Købstad. Det vilde i Virkeligheden sige, at i Fremtiden vilde enhver Indlemmelse i Købstadkommunen, som Købstadkommunen ikke syntes om, være umuliggjort, og dermed vilde jo hele Indlemmelsesloven være værdiløs. Lovforslaget blev heller ikke modtaget med nogen Velvillie her i Tinget fra nogen Side, end ikke den højtærede Indenrigsminister vilde modtage det, og jeg tør vel sige med Henblik paa de Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde, at ogsaa den ærede Ordfører selv havde en Følelse af, at han mere stod overfor et Pligtarbejde end overfor et Forsvar, der kunde være hans eget.

Det af den højtærede Indenrigsminister i Landstinget forelagte Lovforslag gik kun ud paa, at

„For saa vidt kommunale Skatter for det paagældende Distrikts Vedkommende efter Indlemmelsen vil blive lavere end Skatterne til Amts- og Sognekommune paa Indlemmelsestidspunktet, kan Kommissionen fastsætte Overgangsbe-

stemmelser gældende for en Aarrække af højst 15 Aar, hvorved de paagældende kommunale Skatter gradvis gaar ned.“

Denne Bestemmelse i Ministerens Forslag var naturligvis at forstaa — kunde ikke blive forstaaet paa anden Maade — som en Indrømmelse til det privat indbragte Lovforslag her i Folketinget.

Nu er der sket det, at i Landstinget er Ministerens Forslag blevet betydeligt udvidet. Det Forslag, der her foreligger til Behandling, og som er vedtaget i det høje Landsting, indeholder andre Bestemmelser, og det indeholder da navnlig den Bestemmelse, at naar et Landdistrikt har forlangt sig indlemmet i Købstaden mod Købstadens Villie, skal Købstaden overfor Administrationen kunne forlange, at andre Indlemmelsesspørgsmaal skal prøves samtidig med, at man prøver det Indlemmelsesspørgsmaal, der er rejst derved, at Landdistriktet forlanger sig indlemmet.

Jeg kan ikke skønne rettere end, at saaledes som Lovforslaget ligger formet for os her, faar Loven paa dette Omraade tilbagevirkende Kraft, saaledes at dersom Odense Kommune skulde finde paa at forlange en eller flere af de omliggende Kommuner eller alle de paagældende Kommuner indlemmet, saa skal hele Indlemmelsesspørgsmaalet for St. Hans Landdistrikt udskydes, indtil de andre Spørgsmaal er prøvet. Det vil sige, man faar her et Forhalingsgrundlag af vidtrækkende Betydning.

Jeg forstaaer ikke, at det i det hele taget skulde være nødvendigt at indsætte denne Bestemmelse om, at denne Prøvelse skal have tilbagevirkende Kraft. Hvis Odense Kommune i dette Øjeblik henvender sig til den højtærede Indenrigsminister med Krav om Indlemmelse af f. Eks. Dalum, Frue Landsogn, Dele af Paarup o. s. v., saa er der intet som helst til Hinder for, at Ministeren straks kan sætte alt i Gang, hvad der skal sættes i Gang for at faa dette Indlemmelsesspørgsmaal prøvet, og det kan ikke have den fjerneste Forbindelse med Indlemmelsesspørgsmaalet vedrørende St. Hans Landdistrikt. Men saaledes som Lovforslaget nu bliver formet, bliver Forholdet dette, at Landdistriktets Indlemmelse skal udskydes, indtil de andre Krav er prøvet.

Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rimeligt eller ikke at paalægge Landdistriktets Beboere en Ekstraskat i Forhold til den Skat, der svares i Købstaden i et Tidsrum af højst 15 Aar, er jo et Spørgsmaal, der kan være Genstand for Overvejelse, og som